

KAPITEL XI.

Str. 4. a. Ich fasse hier तथा, wie oben (V. 30. b.) एवम्, adjectivisch auf und übersetze: «Wie kannst du mich verlassen und fortgehen, nachdem du mir zuvor ein derartiges Versprechen gegeben?»

Str. 17. b. Man ergänze नलात् zu तस्मात् «ein grösseres Leid, als dieser leidet». — जीवत्सुखजीविकाम्. Vgl. अज्ञातवासं वस् und निवस् XV. 18. b. — XXV. 8. b., मयि पञ्चत्वमापने का वृत्तिं कर्तयिष्यति, Daçaratha's Tod I. 30. und Pân. III. 4. 34—46.

Str. 26. b. Dieser Vers scheint mir wegen विशस्य mit dem folgenden verbunden werden zu müssen.

Str. 32. b. मृदुपूर्वया. Bopp: «suaviter incipiente». पूर्व bedeutet in solcher Verbindung häufig «das Vorwaltende». मृदुपूर्वा वाच् ist eine Rede, in der das Zarte vorwaltet, also «eine überaus zarte, freundliche Rede».

KAPITEL XII.

Str. 8. a. नैषधानाम्. Vgl. zu IX. 19. a.

Str. 31. a. विदर्भाज्ञा. Vgl. II. 20. a. विदर्भाज्ञस्.

Str. 45. a. Man lese hier und in der Folge वसिष्ठ st. वशिष्ठ. Vgl. Burnouf's vortreffliche Abhandlung «Sur le rapport des mots zends et sanskrits vahista et Vasichtha, et sur quelques superlatifs en zend» im Nouveau Journal asiatique, Tome XIII. P. 56. fgg.

Str. 50. Diese Strophe habe ich aus den folgenden drei Versen gebildet: तानुवाच वारोह्य कच्चिद्गवतामिह । तपस्यशिशु धर्मेषु मृगपन्तिषु चानयाः । कुशलं वो मत्समागाः स्वधर्मचरणेषु च । Vgl. übrigens Rām. II. xc. 8. वशिष्ठो भरतश्चैनं पप्रच्छतुरनामयं । शरीरे ऽशिशु शिष्येषु वृक्षेषु मृगपन्तिषु ।